

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Aniciorvm Boetiorvm Gens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

ANICIORVM BOETIORVM Gens.

CLara fuit etiam hoc tempore Romę Illustris Aniciorum Boetiorum Torquatorum familia, sed qua ratione Anicia dicta fuerit, aut quo consanguinitatis gradu cum his nostris Aniciis iuncta, explicare adhuc minimę valeo, licet super hac re diu multumq; insudauerim; tum ut mihi ipsi satisfacerem, tum etiam ut Ill. D. Io. Petro Villa de Canibus Siculo, amicitia mihi iuncto, qui illud à me exposcebat, morem gererem. Primus qui in Historijs reperitur, est Anicius, Manlius, Seuerinus, Boetius, Torquatus, qui Consulatum gessit, sine collega, vt Fasti Consulares produnt, anno Urbis 1239. Christi 487. & præter filium quem sibi æquiuocum genuit, nullam aliam memoriam posteris de se reliquit.

I
Anicius Manlius Torquatus, Seuerinus, Boetius, Consulatum gessit prima vice anno urbis 1262. Christi 516. cum Eutharico: & post II. Consul. fuit cum Socero suo Symmacho an. urbis 1274. Christi 522. vir fuit omnium attestacione grauissimus & sanctissimus, omniumq; scientiarum peritissimus, ut eius opera, quę ab alijs recitantur indicant. Tandem ob affectatę libertatis suspensionem, a Theodorico Rege exilio dånatus, deinde custodia traditus; postmodum Ticini post Symmachi soceri sui mortem coronę martyrij percepit, anno Christi 526. canonizatus sub nomine S. Seuerini. Apud Cassiodorum in libris uariarum lectionum plures ipsius Regis Theodorici, ad eum leguntur Epistolę. Fuit Sanctissimo P. N. B. N. D. I. C. T. O familiarissimus, & Sublaci, cum Tertullo S. Placidi Patre, aliisque Senatoribus illius mensę accubuit. Eius postmodum, ac soceri Symmachi statuas, ac bona, fisco adiudicata, Regina Amalafuntha, Regis Theodorici filia, hæredibus integra reddidit. Vxores ei duę fuere, harum prima fuit Elpis, Messanensis, Sicula, quam D. Io. Petrus Villa de Canibus, sibi facit T. Annij Placidi V. C. & Cos. ac sororem Faustinae, Vxoris Tertulli Patricij, matris S. Placidi Martyris; nos uero id non audent affirmare, cum testimonia ueterum desint, Lector quod uelit sequatur. Fuit hæc Elpis mulier & sanctissima, ac doctissima, cuius est deuotissimus, & pulcherrimus ille Hymnus, Aurea luce, &c. Qui in natali SS. Apostolorum Petri, & Pauli cantatur. Obijt Ticini uiro suo

lūo superſtite, ibidemq; ſepulta eſt, & hoc Epitaphio condecorata :

Elpis dicta fui, Sicula regionis alumna,

Quam procul à patria coniugis egiſt amor.

Quo ſine mœſta dies, nox anxia, ſtebilis hora,

Cumq; viro ſolum ſpiritus unus erat.

Lux mea non clauſa eſt tali remanente marito,

Maioriſq; animæ parte ſuperſtes ero.

Porticibusq; ſacris, iam nunc peregrina quieſco,

Iudicis æterni teſtificata thronum.

Neue manus buſtum uiolet, ne forte iugalis,

Hęc iterum cupiat iungere membra cinis.

Ex hoc Epitaphio aperte colligitur errare eos, inter quos unus eſt Io. Petrus Villa de canibus, qui putant hanc eandem eſſe cum Ruſtiana, Symmachi Filia, ſecunda Boetij vxore, nam conſtat ex Procopio, lib. 1. de bello Gothico, Sigonio, & aliis, Ruſticianam multis annis uixiſſe poſt uiri ſui mortem; hæc uero mortua eſt ante Boetium, ut ipſa fatetur hoc uerſu,

Lux mea non clauſa eſt tali remanente marito,

Maioriſq; animæ parte ſuperſtes ero, &c.

Secunda Boetii Vxor fuit Ruſtiana, Symmachi Patricii filia, de qua paulò inferius agemus cum peruenerimus ad Symmachum patrem. Ex prima an filios habuerit incertum: ex ſecunda duos ſuſtulſſe fertur, Boetium uidelicet, & Symmachum. Caſtigatio- ne non modica indiget Venerabilis Bedæ hiſt. Angl. lib. 1. c. 13. qui annum 23. Imperii Theodoſii iunioris, putat fuiſſe annum Conſu- laratus Symmachi, & Boetii III. cum illo anno qui erat à Chriſto 446. neuter eorum natus eſſet, & annus ille non Boetio, ſed Aetio III. & Q. Aurelio Symmacho, diuerſo à noſtro, in Faſtis Conſula- ribus annoſetur: nec Boetius ter, ſed bis tantum inierit Conſula- tum. Affinitatem nominis Aetii cum Boetio, & Symmachi æqui- uocationem, materiam erroris Bedæ dediſſe manifeſtum eſt. Vt fecit & Ioanni Marmellio in uita Boetii, qui patrem pro filio acci- piens, dicit eum accubiſſe menſæ S. P. BENEDICTI in monte Caſino, quod accidere non potuit, cum Boetius iam duobus annis occiſus fuiſſet, ante quam S. P. N. BENEDICTVS montem Caſinum accederet: & qui ſubſcriptus inuenitur Boetius in fine chron. Caſ. non hic, ſed eius filius fuit:

Anicius Boetius.

Anicius Symmachus.

h

Duos

Duos fuisse filios Boetii ab Historicis quidem proditum, sed quæ eorum nomina fuerint ab iis ignoratum. Hos pater ipse aliquando Consulatu honoratos domo prouehi sub frequentia parentum, & plebis alacritate uidit. Vnde ipse prosa 4. lib. 2. de consol. philof. *Quid dicam liberos Consulares, quorum iam ut in id ætatis pueris, vel paterni, vel auiti specimen elucet ingenij?* Ex his Boetii patris uerbis, uni ex eius filiis Symmachi aui, altero Boetii patris, nomina dedimus. Et huius posterioris nomen inuenitur in duobus priuilegiis montis Casini, an. 529. & 530. datis, in quibus sic subscriptus legitur: *Ego Boetius his Consul subscripsi.* Item & in duabus epistolis, quarum una est Iustiniani Imp. altera Theodoræ Aug. ambabus ad S. Placidum nepotem suum anno 538. scriptis; & hoc modo fini entibus; *Consulatu Boetij, & Cethegi anno tertio.* Vtrum liberos habuerint ignoro.

Gradus V. Anicianus XXI.

Fl. Anicius Vitalianus Probus, Germani filius, quem Fratrem suum fuisse testatur ipse Iustinianus in epistola ad Sanctum Hormisdam Papam, sic inquit: Vnde ad Beatitudinem Vestram, & frater noster gloriosissimus Vitalianus, per Paulinum virum sublimè defensorè nostræ Ecclesiæ rescripsit, &c. Reliqua de eodem mihi obscura. Genuit ex uxore N. filium Vitalianum.

Flavius Anicius Iustinianus Probus V. C. & Comes Illustris, Germani filius, Consulatum gessit, anno 521. cum Fl. Valerio. Deinde ab Auunculo Anicio Iustino Seniore Imperatore, Augustus appellatus, imperare cœpit anno 528. imperauitq; annos 39. menses 3. dies

dies 13. Obijt Constantinopoli anno 565. Idibus No-
uembris, ubi & sepultus est. Fuit Princeps pace, &
bello inclytus, veteris Romanæ gloriæ instaurator exi-
mius, & proculdubio Imperatorum maximus. Nam
domi consilio, & labore virorum Iuris peritissimorum,
Romanorum legum immensam congeriem in breuiorem
formam, certaque volumina redigens, nouam quasi iu-
ris ciuitatem condidit. Vxorem habuit Theodoram
Augustam, defunctam an. 549. Imperij anno 21. Men-
se 3. ut testatum reliquit Procopius de bello Gothorum
lib. 3. Ex ea genita filia N. Anicia, Anonyma. Gessit
ut Imperator, pro insigni Aquilam bicipitem auream,
auro coronatam, in rubra parma.

Fl. Anicius Germanus, Probus, V.C. Patritius, Ger-
mani filius, Imperatoris Iustimiani frater, ut auctor
est Iornandes Gothorum Episcopus libro de rebus Geticis
in fine, his verbis. Mathasuentam vero iugalem
eius (videlicet Vitigis Gothorum Regis) fratri suo
Germano Patricio coniunxit Imperator (Iusti-
nianus nempe) de quibus postumus patris Germa-
ni natus est filius, item Germanus. In quo con-
iuncta Aniciorum gens cum Amala stirpe, spem
adhuc vtriusque generis Domino præstante pro-
mittit. Hæc Iornandes, qui tamen in principio eiusdem
libri, quem nunc fratrem Imperatoris nominat, tunc fra-
turelem eius appellat. Nepotem vero ex fratre vocat eum
Procopius li. 2. de bello Persico; & de Vandalico lib. item

h 2 ij. lib.

ij.li. 3. de bello Gothorū duob. in locis non amplius ex fra-
tre, sed ex sorore nepotem eum agnoscit, quæ opinionum
diuersitates effecerunt, ut posteriori Iornandis sententia,
qua fratrem Iustiniani fuisse dicit, magis quā priorū alicui
adhereremus. Fratrem enim n. suspicari rectè nō possumus,
cum Eupropius & Tertullus, Iustiniani Imp. Patres.
les, alios filios non legantur habuisse, quam supranomina-
tos. Nepotem ex fratre asserere non videtur licere, cum
alij Iustiniani fratres non legantur quam Vitalianus su-
pradictus, & hic Germanus: & cum Vitaliani filius,
& ipse Vitalianus dictus, dicatur ab Historicis fuisse
huius Germani gener ob filiam quam in uxorem duxe-
rat, omnibus videtur legibus aduersari, ut illo tempo-
re maximè quis fratris filia matrimonio copularetur:
quod necessario sequeretur si Germanus Vitaliā filius, ac
Vitaliani frater crederetur. Nepos autem Iustiniani ex
Bliglentia sorore fuit Germanus, at non iste sed alius Do-
rothei Anicij filius, in Bederina ciuitate Illyrici, quæ nūc
Iustinopolis uocatur, natus, qui Romanis præfectus bellū
contra Hunnos ad Chersonesum administrauit, alio Ger-
mano Imperatoris fratre iam defuncto, de quo meminit
Agathias lib. v. & ex hac equiuocatione nominis Ger-
mani, cum uterque Iustiniano Imp. sanguine iunctus
esset, tantam diuersitatem in præfatorum libris reperiri
arbitror, quod scilicet unum ab altero secernere non cura-
uerint. Habuit Germanus hic uxores duas, primam
N. anonymam, ex qua Iustinus, Iustinianus; & N. filia
procreati. Secundam Mathasuentam, Vitigis Regis
relictam

relictam, Eucharij, & Amalafunthe Reginae filiam,
quam duxit anno 542. ex qua natus est Germanus Po-
sthumus. Vir fuit strenuus, & belli Imperator egre-
gius, ac militari disciplina clarus; his dotibus accede-
bant liberalitas, & innocentia singularis: quibus ille
virtutibus erat iuxta militibus, populisque optatissi-
mus. Obiit morbo repentino in Dalmatia, cum contra
Gothos, qui in Italia erant bellum pararet, an. Do. 543.
Superstite uxore grauida.

Anicia Bliglentia, Anicii Germani filia, & Iusti-
niani Imp. soror, matrimonio iuncta est illustri viro,
& Consulari Anicio Dorotheo Romano, Tertulli Patri-
cii consanguineo, qui Consulatum Orientis gessisse se per-
hibet in donatione Gordiani, quae est fol. 197. chro. Casin.
in qua sic subscriptus reperitur: Ego Dorotheus Cōs.
nouae Romae Constantinopoleos. Eius, & meminit
Agathias lib. v. non longè à fine, agens de filio eius Germa-
no quem ex uxore Bliglentia sustulit, simul cum filia
Prineta. De Bliglentia agit. Procop. li. 2. de bello Vand.

Sanctus Anicius BENEDICTVS Probus, Eu-
proprii, Probi, Comitis Nursiae, filius, ex Abundantia
Riguardata matre, uno partu editus cum sorore Scho-
lastica, anno Domini 480. in ciuitate Umbriae Nur-
siae; cum iam adoleuisset à parentibus, ut bonis litte-
ris informaretur, Romam missus est: sed cum ei omnis
mundana pompa vilesceret, Parentibus, amicis, & am-
plis facultatibus relictis, anno aetatis 14. Christi 494.

h 3 Ere-

Eremum petiit, in qua ita omnis Monastica perfectio-
nis viam arripuit, ut prodentibus miraculis Abbas
mox electus fuerit: quod officium gessit primum in
quodam apud Sublacum cœnobio; Sublaci deinde, ubi
parentes suos SS. Maurum, & Placidum in lege Do-
mini, & Monastica disciplina instituendos suscepit.
Postremò Casini, Tertulli, fratruelis sui Castro, in quo
Monachorum Regulam spiritu dictante Diuino, compo-
suit, ex qua vniuersalis Occidentalium Monachorum
Pater, & Patriarcha nominari, & esse meruit. Eius
vitam composuit S. Gregorius Papa dialog. lib. secundo.
Obijt sanctitate, & miraculis clarus die 21. Mensis Mar-
tij, vel anno D. 542. die Veneris Sancto, Indiēt. 5. vel
543. Sabbato Sancto Paschæ, Indiēt. 6. etatis sue an-
62. vel 63. Et sepultus est Casini in Oratorio S. Ioan-
nis Baptista, vna cum S. Scholastica sorore, in tumulo
sibi ante mortem preparato.

S. Scholastica Anicia, S. P. Benedicti ex iisdem Pa-
tre, & Matre soror, vno cum ipso partu edita an. 480.
fratris exemplum imitata, vitam Monasticam egit in
Monasterio S. Mariæ de Plumbariola, tribus à Casino
milliaribus: cuius insigne miraculum, & mortem narrat
S. Gregorius Papa dialog. li. 2. cap. 37. & 38. Obijt eo-
dem anno, quo frater eius S. Benedictus, die 10. Februa-
rij, etatis sue anno 62. vel 63. & Casinum à fratri-
bus delata, in eodem, cum fratre suo, sepulchro condi-
ta est.

Fl.

Fl. Anicius Probus Tertullus iunior. V. C. & Pa-
tricius, Flaviij Anicij Probi Tertulli filius, anno Christi
523. Consulatum gessit cum Flauio Philoxeno, ut Fasti
consulares edunt. Huius clarissimi viri splendorem, &
potentiam, recitant S. Gregorius Papa dialog. lib. 2. c. 3.
Gordianus Monachus in Vita S. Placidi, & sociorum,
statim in principio: Leo Ostiensis in Chron. Casinensi,
pluribus in locis: Petrus Diaconus, & Zacharias Papa
in quodam suo diplomate, quod est post finem chron. Ca-
sin. excusum: Iustinianus Imp. in epist. suis, qui cum
vbiq; & semper Exadelfum, id est, fratruelem, appel-
lat; & alij multi recentiorum. Obijt ut ex epist. Theodo-
re Augustae conijcio, an. C. 536. die 14. mensis Iulii, et in
Monasterio Montis Casini sepultus est; ubi eius dies An-
niuersaria, quotannis solenniter à Monachis die praedicta
celebratur. Uxor eius fuit filia Titi Anni Placidi Con-
sulis, & V. C. Romani, quam Faustina vocatam, soro-
remq; Elpis, primae Boethii V. C. uxoris, putat D. Io.
Petrus Villa de Canibus: ex illa geniti, Placidus, Vi-
etorinus, Enticius, Flauia, & Silvia.

Anicius Hypatius, Anicii Probini filius, ex Anasta-
sii Imp. sorore, ut refert Procopius li. 1. de bello Persico,
vir Patricius, & Orientis Praetor, & pro Iustino Senio-
re Imper. pro pace ineunda ad Cabadem Persarum Re-
gem Legatus.

Anicius Probus, V. C. eiusdem Anicii Probini ex eadē
matre filius, cuius, eiusq; legationis ad Hunnos, ut Iberis

auxilium præstarent, meminit idem Procopius eod. li. 1. de bello Persico Consulatum gessit cum F. Clemetino an. C. 513. non autem 502. ut minus rectè annotasse videtur Panuinus, lib. 3. comment. in Fastos; Fl. enim ille Probus qui an. 507. Consulatum iniit, fuit Pater Tertulli Patricii, & S. Placidi Auius, ut rectè annotatum nobis reliquit R. Bardi, in catalogo Consulum Anicianæ Familiæ. Et ratio temporum indicat non potuisse anno illo inire Consulatum, ob ætatis defectum; cum enim, ut ait Procopius, eius mater fuerit Anastasii Imp. soror, quam uerisimile est Anicio Probino nupsisse fratre suo Anastasio ad Imperium iam assumpto (assumptus autè refertur an. 497.) omnino fatendum esset Probum iniisse Consulatum ad summum anno ætatis suæ x. quod nequaquam credendum est. Sequimur ergo de suo Consulatu præfatum R. Bardi.

Anicius Aequitius, Anicii Probini (ut mea est coniectura) filius, V. C. & Consul Nouæ Romæ, ut ex subscriptione donationis eius S. P. Benedicto factæ constat, in qua sic subscriptus inuenitur: Aequitius Senator & Consul Nouæ Romæ. Memoratur in donationibus Gordianorum duorum, in quibus semper Patricius, & eorum nobilis parens nominatur. Vxor eius fuit Iulia, ex qua natus filius S. Maurus Abbas.

Anicius Gordianus, Anicii Felicis filius, Illustrissimus, atque Spectabilis Consul Almæ senioris Romæ, cuius est illa donatio, quæ est fol. 197. Chron. Cas. facta S. P. N. Benedicto, A. C. 529. die 6. Iulii: uxorem habuit Siluiam Octauiam ex qua geniti Gregorius, & Paulina.

ANI.